

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACTIUNEA ȘI ADMINISTRATIUNEA:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22.

„GAZETA“ IEȘE ÎN FIECARE ZI.

Pe unu an 12 fior., pe șese luni 6 fior., pe trei luni 3 fior.

România și străinătate:

Pe an 40 fr., pe șese luni 20 fr., pe trei luni 10 franci.

SE PREENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNCIURILE:

O seriă garmondă 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Sorisorii nefracate nu se primesc. — Manuscrisurile nu se retrămit.

ANULU XLIX.

Nr. 7.

Vineri, 10 (22) Ianuarie.

1886.

Nou abonamentu

la

„Gazeta Transilvaniei“.

Cu 1 Ianuarie 1886 st. v., se începe unu nou abonamentu, la care invităm pe toți onorații amici și sprijinitori ai foiei noastre.

Prețul Abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria:

pe trei luni 3 fl.

„ șese „ 6 „

„ unu an 12 „

Pentru România și străinătate:

pe trei luni 10 franci

„ șese „ 20 „

„ unu an 40 „

Rugăm pe domniii abonenti, ca să bine-voiască a-și reînoui de cu vreme abonamentulu, ca să nu se întrerupă expedițiunea diarului.

Domniii ce se voru abona din nou să binevoiască a scrie adresa lămurită și a arăta și posta ultimă.

Abonarea se pôte face mai ușor și mai repede prin mandate postale.

Abonaților de pân'acum li se recomandă a însemna pe cuponul numărul fășiei sub care au primit diarul.

Administrațiunea.

Incapacitate ori rea credință?

III.

Brașov, 9 Ianuarie 1886.

Directorulu „Tribunei“, d. Ioan Slavici susține, că frățescile și lealele admoniări, ce le-am adresat noi „Tribunei“, n'ar fi decât nise „certuri urite, cari s'au pornit în vederea celor mai ordinare interese“; dice mai departe, că „sentimentulu de pudore literară l'a determinat să cruce pe cetitorii săi și să nu-i mahnescă de santele serbatori, preocupându-i cu astfel de certuri urite“; în fine spune, că „încătu pentru „Gazeta Transilvaniei“ în deosebi, interesele comune ceru, ca publiculu să fiă cruțat și pe viitoru...“

D-lu Ioan Slavici se laudă în „Tribuna“, că este „om cu multe cunoscințe.“ Are d-sa idee despre ceea ce va să dică „interesul comunu“? Crede d-sa, că „Tribuna“, câtă vreme pretinde a fi organu naționalu, nu e necesită a avé interese comune cu „Gazeta Transilvaniei“, crede că potu exista „interese comune“, fără ca aceste să oblige de-o-potrivă amândou părțile? Trăiesce d-sa în credința, că „interesul comunu“ dă numai drepturi și nu impune și datorii? Solidaritatea națională nu este și ea unu „interes comunu“? Si ore nu este cea dintâiu condițiune a solidarității încrederea reciprocă, care pretinde dovă reciprocă de sinceritate, de lealitate și de iubire frățescă? Decă unu frate vine și te admoniază, pentru că te-ai abătutu din calea cea dreptă, cere ore interesulu comunu să nu l'u ascultă, să nu te opresci, ci să l'i faci urechia tocă și să mergi înainte, ca să dai mai curându în gropi?

Ori câtă silință ni-amu da, nu putem afla nici unu „interes comunu“, care să justifice marea îngrijire a d-lui Ioan Slavici d'a cruce pe cetitorii săi cu răspunsulu ce l'u datoresce „Gazetei Transilvaniei“. De aceea nu ne rămâne alta decât a presupune, că d-lu Ioan Slavici nu are în vedere „interesulu comunu“ cu „Gazeta Transilvaniei“, ci pôte „interesulu comunu“ ce legă „Tribuna“ cu „Nemzet“ și cu „Pester Lloyd.“

Mai adaug d-lu Ioane Slavici în „lămurirea“ lui următoarele:

„vom trece, ce-i drept, cu adencă mahnire, der vom trece cu spiritul îngăduitoru peste nemotivatele insolente, cari compromitu reputațiunea noastră literară, mai mult decât puteau să ne atingă pe noi.“ („Tribuna“ Nr. 297 din 1885.)

Înainte de a vorbi despre „reputațiunea și pudorea literară“ a d-lui Ioan Slavici, nu putem ca, față cu „interesulu comunu“ alu progresulu nostru literar și față cu împrejurarea, că d-sa figurează ca profesorul de limba română, să nu ne exprimăm părerea de rău, că prin frasa de mai sus, ca și prin altele nenumerate din articulu d-sale, publicați în „Tribuna“, i se compromite, în modu puțin măgulitoru pentru d-sa, „reputațiunea gramaticală“. D-lu Ioan Slavici vrea să susțină în rândurile citate, că pe d-sa „nemotivatele insolente“ nu l'au atinsu, der totuși i-au compromis reputațiunea literară. Cum se pôte unu asemenea lucru, ca d-lu Ioan Slavici să fiă compromis și totuși să nu fiă atinsu?

D-lu Ioan Slavici este „om cu multe cunoscințe și cu cele mai întinse relațiuni literare“, prin urmare trebuie să e în stare a se clarifica asupra acestei întrebări.

Cătu pentru noi, căroră ne insinuă „interese ordinare“ și „nemotivate insolente“, ne lăsam îndrăsnela de a da d-lui Ioan Slavici, celui cu „reputațiunea și cu pudorea literară“, prietinesculu sfat că, înainte de a voi să trecă aici la noi de mare literat, așa de mare încatu să întunece chiar și pe toți bărbații noștri politici, bătrâni și tineri, să binevoiască a învăța cum se cade gramatica românescă; ear până atunci să cruce pe cetitorii săi cu frazele încurcate, obscure și nelogice, făcându-i să-și frământ capulu, că ore ce vrea să dică Ioan Slavici, e albă ori e neagră!

D-lu Slavici a scrisu, ce e drept, și povești și nuvele, dintre cari unele au aflatu trecere, dovedind, că talentulu d-sale înclină spre beletristică. Critica nepărtinitore literară va avé să se pronunțe la timpul său asupra adevăratei valori a acestor scrieri.

Nu vrem să cercetăm acum câtă gramatică și câtă logică se cere ca să scrie cineva o poveste, care să afe trecere; una însă o scim, că în politică de multe ori o singură frază, ba chiar un cuvânt, decide; prin urmare cei ce se ocupă cu politica trebuie să scie lămuritu ce scriu și cum scriu, ca să nu se dea altu sensu cuvintelor lor, care ar puté compromite o cauză seu unu interesu de frunte politică.

D-lu Ioan Slavici pôte fi „om cu multe cunoscințe și cu întinse relațiuni literare“, însă cu părere de rău trebuie să mărturisim, că d-sa de unu an și noă luni, de când conduce politica „Tribunei“, ne dă mai pe fiecare di probe nou, că nu posedă nicidecum capacitatea de a scrie într'unu stilu politicu legat și bine rumegat.

Până aici ar fi vorba numai incapacitatea politică a d-lui Slavici. Der d-sa vrea să se impună cu ideile lui și cu modulul lui de scriere publiculu român de la noi, ba națiunei întregi, desconsiderându pe toți aceia, cari luptă în acesta monarhia, în mijlocul poporului român, de deci de ani, când încă nici pomenire nu era de „mare literat“ Ioan Slavici, și aici este vorba de reaua credință a d-lui Ioan Slavici.

Noi îl interelăm pe d. Ioan Slavici asupra nechipsuințelor sale în politică și d-sa ne vine cu „pudorea“ și cu „reputațiunea sa literară“. Ce au a face poveștile d-lui Ioan Slavici cu politica noastră națională? Luptăm noi aici în Ardelu pentru pudorea și reputațiunea literară a d-lui Ioan Slavici, ori pentru pudorea și reputațiunea politică a poporului român?

Der d-lu Ioan Slavici, afară de povești și nuvele, a mai scris și o istorie pentru plată, la comanda unor străini, și pôte că densulu pe acesta scriere se bazează când ne vorbesce nou

celor dela „Gazeta Transilvaniei“ de „reputațiunea și pudorea sa literară.“

D-lu Ioan Slavici a voit „lămurire“, lămurire vomu da publiculu și despre acesta.

Desbaterile asupra bugetului Ungariei.

În ședința dela 16 Ianuarie n. a camerei deputaților din Pesta se continuă desbaterile asupra bugetului.

Otto Herman, care nu vrea să se ocupe cu cifrele bugetului, ci să illustreze spiritulu societății unguresci. Acestu spirit e bolnav, chiar decă câte odată își are momentele sale de jubilar. (Ilaritate în stânga estreme). Se omoră supremulu judecătoru alu țării. Publiculu în cea mai mare agitare citește raportele și strigă: O, ce interesant! Horansky impută, că bugetulu nu e real: răspunsulu este unu zimbetu diavolescu; Eug. Gaal dice, că guvernulu n'are nici unu program financiar; răspunsulu e zimbetulu unui grand seigneur și asigurarea: Noi suntem în majoritate. Der și alte lucruri s'au discus acestui guvern. Pe timpul cestiunii bosniace Desider Szilagyi a discus aci, că declarațiunea lui Tisza, că fără incuviințarea parlamentulu nu se intenționează nici o acțiune, a fostu lipsit de măsura necesară a sincerității. Asta l'u unu adevăr moderat. (Ilaritate în stânga estreme.) Helfy a coresu mai târziu acesta propozițiune dicându, că a fostu amăgire. Németh, care, durere, nu mai e acum în cameră, a imputat lui Tisza, că ani întregi aci (în stânga) a mințit și apoi acolo (în dreapta) a înșelat. (Mișcare) Față cu acesta s'a anunțat teoria, că Tisza stă pre susu, decâtu ca astfel de acușățiuni să pôtă ajunge la el. Într'aceia, aceste lucruri au exercitat unu adencu efect asupra societății; susceptibilitatea pentru ce e nobil dispore. Beöthy a discus, că chiar Deak nu a lăsat să fiă serbătorit ca Tisza și s'a provocat jubileulu lui Tisza. Der se pare că Beöthy n'a primit mai de aproape acestu jubileu. Oratorulu însă a făcut'o (Ilaritate) și a constatat, că jubileulu lui Tisza tinerimea, capabilă d'a se însuflețit atât de mult, a tăcut, că cercurile industriale au lipsit, că camerele de comerci, corporațiunile cetățenesci, institutiunile publice au absentat. A fostu unu jubileu oficial și unu asemenea jubileu este totdeauna semnul decădinei sociale. Ungaria stă la pragulu unui nou pact. Cum l'a pregătit guvernulu în societate? La alu doilea pact a fostu o mare agitațiune în cercurile comerciale și industriale; aji nu se vede nici unu semn de o astfel de mișcare. Pentru ce? Pentru că bărbații conducători de atunci stau aji în serviciile guvernulu, unulu e întrebuintat într'o parte, altulu într'alta. Acesta depravațiune a caracterelor va distruge mai curându seu mai târziu întregulu sistem osos alu societății.

Oratorulu trece la cestiunea naționalităților. Ministrulu președinte a discus că stările de aji sunt mai bune ca cele de mai înainte. Elu vede însă că agitațiunile naționalităților mai nainte n'aveu puncte de gravitațiune, pe când aji au Unitatea germană a datu nascere Schulvereinulu; unu altu punctu de gravitațiune este Balcanulu, seu mai lămuritu, România. Acesta agitațiune are sistem și formă. Oratorulu arată o chartă, care pörtă titlulu „Dacia modernă“. Pe această chartă, care se întrebuintează în toate scólele populare ale României și care este ornată cu chipurile părechi regale române, formeză Semlinulu, Seghedinulu, Tokaj și Ungh granițele Ungariei (Mișcare), pe când Ardealulu formeză centrulu Daciei. Mână'n mână cu aceste charte mergu proclamațiunile irredentiste. Cum s'au lătit acestea? Pe bani unguresci. (Mișcare.) Căci cei 25,000 fl., cari sunt destinați în fiecare an pentru cursulu de limba ungurescă, oferă învățăcelor nemaghiari ocaziune poștivă, d'a face cunoscință unulu cu altulu și d'a vorbi despre afacerile naționalității lor. Oratorulu amintesc gratulațiunile ce le-au adresat de anul nou Paulu Szontagh și Max Falk ministrulu președinte. Falk a discus că partida liberală e tare și puternică, ea nu are facies hippocratică, care vestesc mórtea apropiată. Ei bine, și oratorulu constată, că partida liberală n'are facies hippocratică, der cu atâta mai desu facies hypo

critica. (Ilaritate în stânga.) Dér asta'și are urmările sale; căci născându-se de regulă în urma unui traiu bun și abundanț, urmăzând în curând apoplexia. (Ilaritate în stânga.) Oratorul respinge bugetul.

SCRILE DILEI.

Sfințirea apei în ziua de *Bobotează* s'a oficiat la toate bisericile românești din Brașov cu mare solemnitate. La biserica Sf. Treimi din cetate a asistat și corpul ofiteresc al garnisonului din Brașov, cu d. brigadier general *Bernath* în frunte. O companie de infanterie în mare ținută — precum și artileria și cavaleria, — cu muzica în frunte a făcut onorurile militare, dând la fântâna din dreptul Sfatului, unde s'a sfințit apa, trei salve de puscă. După terminarea serviciului divin, trupele au defilat în piață pe dinaintea corpului ofiteresc. Timpul a fost nefavorabil; în loc să fie gerul *Bobotezii*, ca de obicei, a fost ploia *Bobotezii*.

—x—

Multă reclamă mai fac foile clujene „isprăvilor” de maghiarizare. Așa „*Ellenzék*,” ca să mai atragă grăunțe în traista „*Kulturegyletului*,” dăce că limba maghiară face mari cuceriri în Sibiu, Sighișoara, Mediaș, Cohalm și în mai multe orașe mixte s'au înființat cursuri de limba maghiară și sunt cercetate de „numeroși” ascultători. În comuna mixtă *Gyertyamos* din comitatul *Torontal* s'a înființat o societate pentru propagarea limbii ungurești „*Ellenzék*” a uitat să adauge: credeți, dér nu cercetați.

—x—

Noua cale ferată *Tergu-Mureșului* — *Reghinu săsesc* s'a predat la 16 Ianuarie n. circulației.

—x—

Din *Betlean* ni se comunică următoarele: „Nici anul în care abia am intrat nu vom fi mai bine tractați, — noi strănepoii lui *Traian*, din partea micilor despoți, — ca în anul abia înmormântat. Cel puțin noi *Betlenii* abia în pragul noului an am și înregistrat un fapt. Sub cuvertă în cruce legată cu sfârșosese un pachet de cărți din *Craiova* la adresa învățătorului de aci și totodată casar-bibliotecar al bibliotecii bisericești ce se înființează în *Betlean*. Micii despoți au desfășurat pachetul și abia întocmit la locul l'au predat bibliotecarului. — Se vede că se află vreunul căruia îi lasă gura apă după vr'o patentă „patriotică.” C'unu fiasco mai mult nu strică.

—x—

Pe calea ferată dintre *Oradea-mare* și *P. Ladan* s'a găsit corpul unui bărbat, ale căruia picioare erau tăiate de locomotivă. Nefericitul fu transportat într'unu spital unde, spre surprinderea tuturor, se află că sub vestimintele hărbătesci era ascuns trupul unei femei.

—x—

Guvernul turcesc intenționează să înființeze în *Timișoara* unu viceconsulat.

—x—

Din *Deva* ni se scrie: „Ocasională întâlnindu-mă cu unu domn din *Seghedin*, care e și reprezentant al orașului, din curiozitate l'am întrebat despre inundarea lui, despre ajutorul și repararea lui, și că de presinte cum se află. Mi s'au comunicat acestea: *Seghedinul* înainte de inundare a fost un oraș viu, cu bune venituri și geșefuri, prin inundare însă a decăzut în totă privința. Dintre locuitorii au dispărut aproape la o miă de suflete, vite, bucate, băuturi, mobile și în urmă casele cele din cărămidă nearsă. *Seghedinul* întreg numără 75 mii suflete, se împarte în 3 cercuri și e un oraș opozițional guvernului. După ce au încurs ajutoarele din țară și streinătate, vr'o 3 milioane fl., și statul încă a dat 15 milioane, au început a se despăgubi omenii. Dér cum? Omenii cei săraci s'au împărțit forte bine, din interes pentru a câștiga regimul pentru ei; cari au avut 50 fl pagubă, au căpătat 4—500 fl., ér celor mai din oraș și mai avuți din pagubă nici a 40-a parte nu li s'a întors, deși amar s'au plâns pentru pagubele lor de dec de mii. Apoi au venit inginerii străini ca să sfătuiască pe ai noștri cum și în ce mod să se facă întăriturile (zăgazurile) și podurile; astfel s'au și făcut numai nu prea tari; aceste întărituri și poduri au înghițit cele 15 milioane dela stat. Comisarul regesc *Tizsa Lajos*, fratele ministrului-președinte, și cu inginerii au lucrat un plan pentru regularea *Seghedinului*, în care s'a dispus, ca în cercul I să se zidescă case cu 2 etajuri în al II-lea iară până la jumătate, în al III-lea case parter și încă după o anumită formă din plan. Cărora nu au bani, statul le dă din împrumutul de stat pe 32 de ani amortisare cu 6%. Astfel au luat mulți câte 5, 10, 15, 20 mii fl. și și-au edificat casele conform planului; însă când a venit timpul plății, nu au putut plăti, ba acuma sunt peste o miă de case goale, căci proprietarii lor s'au dus și le-au lăsat. Acuma se

capătă și în cinst case în *Seghedin*, numai să solvească ratele; dér nici așa nu le ia nimenea. Miseria crește în *Seghedin* din zi în zi, pentru că *Seghedinul* nu are nici venit, nici comunicație. *Seghedinul* înainte de inundare a fost un paradisu, pentru că oștirea și oficiurile cele multe toate se aflau în case închiriate; acuma însă are statul casarmă și localități, și nici oficerii nu mai au de a cheltui mult, pentru că au toți cartier natural. Prin urmare *Seghedinul* din fală mare e acuma straiță golă sau sărăcia lui — Așa se întâmplă ori unde s'amestecă actualul guvern; are pieze rele.

—x—

Reuniunea pompierilor din volunt. opidul *Blașu* va da balul ei la 23 Ianuarie st. n. 1886 în sala *Otelului Național* de acolo. Inceputul la 8 ore seara. Prețul de intrare: de persoană 1 fl., de familie până la 3 persoane 2 fl. și preste 3 inși de totă persoană câte 50 cr. v. a. Oferte mărinimoase se primesc cu mulțumită, și se vor publica pe calea diaristică.

—x—

Totă conjurațiunea și trădarea celor patru Croați în casarma din *Piume* se reduce la o conversație de trecere de vreme între soldați și cei patru Croați. Tribunalul a și sistat cercetarea. Rău trebuie că le cade „patrioților” de fiascurile ce le suferă cu gogorițele. Tote planurile lor cad în baltă.

—x—

Ţămă locu următorilor rânduri: „Onorate d-le Redactori! Fiind că aproape toate diarele din Ungaria, fără deosebire de naționalitate, ba și din străinătate au luat notițe despre mine, că ca compromitat și suspiciat în afacerea cu „irredenta română” am fost arestat și numai decât dus în *M.-Vásárhely*: față cu acesta vă rog să binevoiți a da locu în prețitul d-vostre diar la următoarea declarație: Este adevărat că în 3/15 Septembrie 1885 am fost arestat și de atunci până în 5 Ianuarie 1886 s. n. deținut în *M.-Vásárhely*. Inse declar, că absolut de totu ne-compromitat și nevinovat am fost și sunt. Declar solemn și aceea, că sunt unu adevărat patriot și imi iubesc patria mea scumpă, ca ori-care Maghiar. Am fost și voi fi contrar la totu ce lucră în privra prosperării patriei mele. Nu am urit nici odată nici o nație; însă în iubire naținea mea ocupă locul primu. În fine declar, că totdeuna am stat și voi sta pe adevărata basă a principiilor: „Dreptate”, „frățietate” și „egalitate”. Această declarație binevoiască a publica toate diarele, cari au luat notițe despre arestarea mea. Pe lângă acestea, promițend a reveni asupra acestei afaceri, fiind că mă dore, primesc deosebită stimă „*Zevedei Mureșan*”, învățător în *S.-Sebeș* și catichet gr.-oriental.

Cum s'a alesu protopopul gr. or. în Deșiu?

Din nordul Transilvaniei 13/1 Ian. 1886.

Intre împrejurările timpului de astăzi, când din toate părțile nu se poate auzi decât vai! din gura Românilor, și când naținea predominantă din acestu stat poliglot și-a impus de datoriă patriotică a ne urmări și progoni pe toate terenele vieții publice și sociale — credeam de consult a tăce și a suferi cu paciință păcatele noastre casnice și religioase. Dér mișcat de abuzurile comise de unii omeni de ai noștri chiar în biserică, care este unicul scut național, ce ne a mai rămas, mă vedu silit a arăta iumei nedreptă procedură prin care măritul Consistor din Sibiu calcă constituționalismul bisericei noastre gr. or. și ne duce la desperare.

Sunt aproape patru ani, de când s'a afirmat de urgență întregirea protopopiatului *Deșiu*, punându-se la cale constituirea sinodului electoral, dér cu totă grabă, cu care se ordinară atunci pregătirile, abia în 19 August 1885 s. v. ajunserăm la ziua de alegere. Tote plângerile, representațiunile și protestele noastre în contra amănării daunăcioasă nu se considerau de cătră *Ven. Consistor*, care ne descoperi intențiunea, că noi suntem dați de zestre fetei d-lui protopresbiter *Samuil Cupșia*, respective ginerelui său, d-lui *Teodor Herman*, care după doi ani de plângeri și la cel mai infocat protest al întregii populații din acestu protopopiat, — ca să nu fim tractați ca unelte de intrigă — fu denumit de administrator parochial în *Deșiu*, dându-se totu odată un nou ordin de constituire a sinodului de alegere a protopopului.

Vedend însă măr. *Consistor*, că noi ne opunem constituirei și protestăm de nou, mai amână lucrul încă doi ani, în care timp d. *Herman* și socrul său se puse prin diferite promisiuni la câștigarea de partidă, și după ce cu greu puseră mâna pe apostafia din *Deșiu*, se anunță ziua de alegere a protopresbiterului. *Ven. Consistor* — spre a-și ajunge scopul — denumi de comisar la actul de alegere pe secretarul metropolitan, d. *Nicanor Frateș*, ca cunoscut de bun apăr-

ător alui *Herman*, după relațiunile lor, și prin consecuință, neamic al celui altu concurent, a d-lui *Teodor Cotușiu*, parochul Diugului, ca candidatul clerului tractului. *D. Frateș* chiar și în ședința comitetului din 18 August 1885 își încep activitatea pentru *Herman*, apărându-l pe acesta în contra majorității lui *Cotușiu*, și, deși ca călugăr, presbiter și protosincel, și ca membru al unui for înalt al moralității — a *V. Consistor*, — în loc de a combate singur cu motive raționabile probamentele produse de majoritate și în loc de a scruta după adevăr, d-sa dojenesc pe on. comitet de alegere și declară a priori de neadeverate probele produse de majoritate, în urma cărora d. *Herman* nu putea legalmente să intre în candidație. Ba mai mult; d. comisar consistorial, în contra usului, părăsește ședința spre a se sfătu cu d. *Cupșia* și *Herman*, și întorcându-se, se încere prin măguliri a capacita comitetului, dér vedându-se invins, insinuă votu separat. Poftim! Celu fără votu se insinue votu separat!

A 2-a zi, în contra competenței sale, d-lu comisar declară alegerea comitetului electoral de infamie și sfătuesce a se anula concludul aceluia. Comitetul însă cu majoritate absolută de voturi respinse și de astădată pe d. *Herman* din candidație și presentă încă unu protestu scris de 30 alegători în contra intenției denumiri (aprobarea alegerii) de protopresbiter a d-lui *Herman*.

În urmă alegerea s'a efectuit reușind cu majoritate absolută d-lu *Teodor Cotușiu*, singurul candidat.

Acum mai rămase înderit aprobarea. Toți eram convingși și din toate părțile se afirma, că fiitorul protopresbiter aprobat nu pôte fi altu, decât d-lu *Cotușiu*, fiindcă legea dăce, că din cei aleși, *Ven. Consistor* are drept și datorință a desemna pe cel cu mai multe voturi. Dér ce să vedă? Deodată ne pomenirăm anunțându-se în „*Telegraful Român*” dela 28 Oct. a. tr. aprobarea de protopop a d-lui *Teodor Herman* din partea *Ven. Consistor* metropolitan, respective a *Excel. Sale* d-lui *Miron Roman*, *Archiepiscopul* și *Metropolitul* nostru gr. or.

A întări pe celu nealesu! Mi-ar plăce să știu cum se pôte una ca acesta și după care șal „statutului organic”, care în biserica noastră gr. or. e lege fundamentală, sancționată de însuși Maiestatea Sa Impăratul și Regele nostru. Minunată procedură din partea *Preșanției Sale*!

Acum judece on. publicu cetitor și lumea civilizată, cine este cauza rului în biserica noastră!? Cine va fi cauza, decât cei neindreptățiți — apelând la forurile noastre eclesiastice, voru rămâne nesatisfăcuți și voru apela apoi de nou la în. guvern, la unu for străin în cauzele noastre bisericești? Ce se va alege din constituțiunea noastră bisericească, decât ea se folosece ca mijloc de înzestrare pentru fetele protopopilor!

Să aibă de grijă *Escelența Sa* dela Sibiu, căci e mare responsabilitatea ce s'a luat asupra-și și se păzescă ca nu cumva să-l ajungă odată blăstemul crunt al fiilor săi sufletesci!

Constantin.

Reuniunea sodalilor români din Clușiu.

Dilele trecute comitetul acestei reuniuni a edat o broșură cu istoricul ei precum și statutele și starea, în care se găsește ea ađi. Cu via plăcere și interesu lăsam să urmeze acestu istoric:

„Unde-i unu nu-i putere
La necas și la durere.”

Unu adevăr forte mare cuprind în sene ordurile de mai sus exprimate de regele poezilor ginte latine, care în toate timpurile și cu deosebire în seculu alu XIX. își joca rolul său însemnat pe toate terenele societății omenesci. În „unire e putere” este devisa timpului nostru. Românilu încă de acesta maximă a fost condus, când deșteptându-se din somnul celu de mörte, în care l'au adăncise vitregitatea timpurilor trecute, încep a-și da mână cu mână, începend lupta pentru esistența sa națională. Și într'adever decât voiesce să trăiască ca atare, păstrându-și limb'a, naționalitatea, religiunea și datinele strămoșesci, și decât voiesce, ca sânta lui causă se triumfeze: nu-i rămâne alta, decât ca micu cu mare, avut cu săracu, toți ca unu și unu ca toți, pre toate căile, pre toate terenele vieții sociale, se pună umeru la umeru, unindu-se în cugetu, unindu-se în simțiri.

Éca motivul, din care purcedend la anul domnului 1871 în 5 februarie st. n. se luă inițiativa, spre a se înființa și în Clușiu o reuniune a sodalilor și meseriașilor români, întocmai după modalitatea celei de în Sibiu, care deja exista. La impulsul spectaculului d. jude sing. Iosif Popu, rmul d. protopop și paroch actualu *G. Popu*, cu învățătorul *Jacob Mureșan*, vedend, cătu sunt de respici sodalii și măiestrii români aflători în Clușiu pre la diferitele maiestrii, și cum unii se instrăineză de-și uită limba, religiunea și datinele strămoșesci, își propuse a-i aduna și a-i întruni întru o reu-

niune. Spre scopul acesta învățătorul Jacob Mureșan, ca mai cunoscut cu sodalii și cu maestrii, i conscrie și-i adună în casina română într'un număr de 33; er' dintre fruntașii inteligenței fusera conchiamați prin d. protopopu la o conferință preliminară în această cauză domni: Pentru Nemeșiu, soșfu Popu, Leon-tin Popu, Vasiliu Rant'a, Lazaru Baldi și Ladislau Popu, cari toți se oferiră a intra ca membri ajutatori în reuniune, er' sodalii și maestrii, se și inseriseră ca membri parte ordinari, parte fundatori.

În adunarea gen. din 26 februarie 1871, se constituie reuniunea în mod provisoriu, pe baza statutelor primite în această adunare alegându-se de președ. președintele d. protop. G. Popu, de v. președ. președintele Josif Muste, de Secretariu președintele Jacob Mureșan, de cassar cismariul Josif Vezendi, controlor Samoilă Popu; er' membrii în comitet: Nicolau Pescariu, Stefanu Popu, Davidu Pente, Ioanu Brehariu, Andreiu Lungu și Vasiliu Stanciu. La început afacerea reuniunii noastre cam stagna. În 1873 conducerea ei se încredință d-lui prof. de universitate Dr. Gregoriu Silasi. Dera ca mai toate asociațiunile noastre românesce, așa și această reuniune, numai după un'a trăgănare și amănare de 4 ani și puțin vedea aprobate statutele s'ale, căci dela locurile competente ni-se retrămiseră în vr'o câteva rânduri neaprobrate, când sub unu pretestu când sub altul. Așa numai în anul 1875, în 7 februarie, urmându aprobarea statutelor cu datul 4 Decembrie 1874 num. minist. intern 49.808, se constituie pentru prima-ora în mod definitiv.

În această adun. gen. se realese de preș. d. Dr. Greg. Silasi, carele încă din anul 1873 portă presiidiul, conducându Reuniunea cu multu zel în restimp de 12 ani, până când în adun. gen. din 26 Maiu st. n. a. c. retrăgându-se, se alege în locu-i părintele capel. gr. cat. d. Basiliu S. Podoba.

Acum aruncându o reprivere asupra stărei reuniunii noastre în periodul de 14 ani ai existenței s'ale, ajungem la aceea convingere, că deși rezultatul materialu al activității sale, nu e tocmai din cele splendide și acesta provine nu atât din neinteresarea membrilor câtu mai multu este o urmare a împregiurărilor locali nefavorabile și a situației, în care deveni cauza noastră română în genere, mai cu semă de vr'o cățiva ani încoco: totuși rezultatul moralu și socialu se pōte numi în multe respecte însemnat. Cu deosebire din punctu de vedere naționalu românesc, este unu avântu și progresu a avea și în Clușiu unu centru și pentru industriașii noștri români.

Mai cu semă dela anul 1879 încoco încep și reuniunea noastră a atrage totu mai multu asupra și atențiunea publicului român din Clușiu și giuru. În respectul acesta multu, forte multu datorim în parte „Asociației trans.“ instituitului de creditu „Albin'a“ și altor marinimoși binefăcatoru, cari prin sucursulu lor parte anualu, parte din când în când contribuind sume mai însemnate în fondulu reuniunii, ne puseră în pozițiune încatu puterăm din prememoratulu anu a așeza în totu anul elevi români dintre Românașii orșani ori mai miseri din Clușiu și giuru și preste totu din părțile de medănăpote-apusu ale Ardélului, pre la diferite maestrii, în număr de 64 (șai-deci și patru) provădându cu întregulu îmbrăcămētū, cu cărți de scolă plătind didactru pre la scolile industrial și alte remunerațiuni referitoare la instruirea lor.

Pentru efectuarea și modalitățile aședării elevilor și mai buna supraveghiere a portărei lor, cum și a conduitei maestrilor față de dēnșii, Reuniunea și votă în a. 1879 unu regulamentu specialu, în sensulu căruia pre fiacere anu se esmitea câte o comisiune de trei inși în scopulu acum arătat. Această comisiune înse adunarea generală din 26 Măiu a. c. o disolvă încredințându comitetulu reuniunii și afacerea aședării elevilor.

Reuniunea în a. 1883 făcuse pași, ca elevii noștri industriași totu instrucțiunea prescrișă prin legea industrială a țerei se o capete în scōla română elementară confesională din locu. Nesuccedându pașii făcuți, elevilor, dintre cari unii deja s'au eliberat ca sodali, li s'au datu cu toate aceste și li se dă o crescere după împregiurări câtu se pōte de românescă, ținându-li-se în tōte Duminecile sub întregu decursulu uceniceii lor prelegeri în limba lor maternă, din gramatică, computu și cântu cum și din doctrina religiunii și moralei prin învățătorulu și cantorulu Iacobu Mureșianu, carele din a. 1871 portă și oficiulu de secretaru alu reuniunii. Multu contribuiesc la această crescere și contactulu, în care stau elevii neîntrerupți cu conducătorii reuniunii, cu cari mai pentru una, mai pentru alta, vinu în atingere mai pe tōtă ziua.

Elevii deveniți sodali, decă rămānū în Clușiu, intră ca membrii ordinari în sinulu reuniunii noastre. Multu s'ar putea face spre a mări interesarea lor față cu reuniunea, când fondulu acesteia ar dispune de unu astfelu de capitalu, încatu se se pōtă ajuta în casu de morb și de alte calamități și sodalii noștri, după cum o facu această alte societăți analoge, d. e. societatea maghiară a tinerilor industriași din locu, unde chiar și sodali de ai noștri bucurosu contribuiesc. Statutele reuniunii noastre prevădū asemenea ajutorii, și sperăm, că prin o sprijinire mai eficace din partea publicului român reuniunea noastră încă va putea începe nu peste multu timp a și implini și această problemă.

Însemnāmū m'ri departe, că comitetulu reuniunii pentru dezvoltarea, nutrirea și susținerea simțului naționalu românesc și a spiritului socialu în sodalii și industriașii noștri (cu excepțiunea anului 1884, anul tulburărilor și alu tulburărilor clușiane) încă din 1875, anul constituției sale în modu definitiv, în totu anul a serbatu și câte o petrecere de vēră seu maialū, cu multu succesu moralu și parte și materialu. — Totu spre scopulu arătat din când în când sodalilor noștri, convenindū în casina română din locu, li s'au ținutū unele disertațiuni și propuneri referitoare la industrie, comerțu și peste totu din sciințele reali și alte. În respectulu acesta

datorimū recunoștință d lorū Dr. Greg. Silasi fostulu președ., secretarulu Iacobu Mureșianu și d-lui adv. Dr. Aureliu Isacu, cari toți trei ținurū mai adeseori astfelu de disertațiuni și prelețiuni sodalilor. Dera nu mai puțin demn de laudat e într'această privință și părintele capel. Basiliu S. Podoba, actualulu președ., carele cu tōtă ocaziunea și în totu loculu, nu încetează părintesce a-i catechisă și a le ține și învățaturi despre totu ce e moralu și românesc.

Ca unu momentu de îmbucurătoare redescoperire memorāmū din viața reuniunii faptul că în anul 1876 dōmnele soție ale meseriașilor noștri în frunte cu d-na Maria Ianchi făcēndū între sine o colectă de banu, ne îndestreză reuniunea cu unu prē frumosu stēgū de mētasă roșă, avēndū în mijlocu pe mētase albă împărite embleme și inscripțiuni corespunderē.

În fine după ce reununea noastră urmăresce îndigetatul scopu culturalu față cu sodalii, de sine se înțelege, că s'a făcutu prin d. Greg. Silasi începutulu și pentru adunarea unei biblioteci, carea în presinte numără 50 de cărți donate parte mare de d. tipografu Constantinu Popu, pentru care donu merită să primescă tōtă recunoștința noastră.

Fondulu propriu alu reuniunii constă din 571 fl. 40 cr., er fondulu elevilor din 362 fl. 59 cr. Conducătorii actuali ai reununei constau din 5 membrii, și anume: unu președinte, unu vice-președinte, unu secretaru, unu cassaru și unu controlor. Membrii în comitetu suntū șese. Patronulu actualu alu reuniunii este d-lu Lazaru Baldi. Membrii fundatori are 34. er ordinari 49. Numērulu elevilor susținuți de reuniune se urcă, la frumoșă cifra de 64 inși, dintre cari mai multu pentru cismăria, apoi fūrăria, pantofăria, rotăria, lăcătăria și butnăria.

DIVERSE.

Schimbarea timpului, viforū și cădere mare de zăpadă.—Transilvania noastră este o țera ciudată în tōte privințele, atât politice culturale, câtu și climatice, pentru că pe când în alte țeri, unde de altă dată de abia ninge puținelū, er acum cade zăpadă grozavă, încatu autoritățile căilor ferate din cauza zăpedii celei mari suntū silitē să sisteze mersulu trenurilor, pe atunci la noi în țera Barsei zăpada se topesce ca și primăvera. Așa direcțiunea căilor ferate r. u. s'a vēdutu mai dīlele trecute silită din cauza zăpedii celei mari ca pe mai multe linii se sisteze mersulu trenurilor. Pe la 10 Ianuarie n. a cădutu o zăpadă așa de mare, cum de decenii nu s'a mai pomenitū; pe la Triestu însă n'a ninsu nici o zăpadă până acum, de vre-o trei ani.

Această zăpadă, care a cădutu pe la 10 Ian., a făcutu că munții au dispărut sub masele cele mari de zăpadă, coperișele caselor și copacii, precum și pomii căpătară o fisionomie cu totul străină. Pe stradele Triestului zăpada era acum de 15 până la 20 de centimetri, așa că din cauza zăpedii celei mari nu puteră ca să circuleze carăle și trāsurile prin orașu.

În Franția încă au fostu vijelii cumplite, care au adus mari mase de zăpadă peste Parisu. De multu nu s'a pomenitū așa zăpadă mare pe la acestu orașu. În Londra încă a cădutu pe la 9 Ianuarie o zăpadă colosală care a causatū unu frigū aspru. Această zăpadă precum și frigulū celū mare a causatū mare miseriă peste populațiunea cea miseră din Londra, care din lipsa cea mare de lucru, de abea pōte să și câștige pānea de tōte zilele. Acum acea populațiune a Londrei, care și mai înainte avē se se lupte cu multe calamități are de a se lupta și cu zăpada și cu frigulū. Din cauza zăpedii celei mari în multe părți ale Londrei au trebuit ca să se sisteze comunicațiunea și circulațiunea carălor și a trāsurilor. Pe lângă gerulū celū mare s'au mai ridicatū în partea nordică a Angliei furtune și viore grozave, care au causatū mari devastațiuni și multe nenorociri pe mare. Multe corăbii au devenitū pradă valurilor furioșe. Chiaru din regiunile de dincolo de Misipi, din America, vinu sciri, că pe acolo în zilele trecute s'au ivitū nisce vijelii cu zăpadă atât de furioșe încatu din cauza lor a trebuit să se intrerupă circulațiunea trenurilor, ba pe unele locuri acele vijelii atātă au fostu de turburate, încatu au rēturnatū, pe o întindere mai mare, stălpū dela telegrafu. Aceste vijelii se întindū peste tōtă Canada până în nord-vestu, chiaru și din nord-vestulu Americi se anunță mare frigū și vēnturi teribile însoțite de mase colosale de zăpadă. Circulațiunea trenurilor a suferitū forte multu, ba unele trenuri atātă au fostu nămolite în omētū, încatu sērmanii călătorii au fostu siliți, ca să le părăsescă, că nu le mai putea mișca nici într'unu chipu din locu.

Apoi se mai dīcă cineva, că la noi nu i darulū lui Dumneșeu, cându vedemū, că frigulū s'a muiatū și că zăpada se topesce ca și primăvera.

Cununia. — D. Parteniū Bārlea, teologu absolutu, își va serba cununia cu d-șora Elena Jucu în 24 Ianuarie stilu nou.

Duelū între femei. — Duelulū e la ordinea zilei. Se vestesce, că o întâlnire cu spada a avutū locu între dōmnele Eugenia Pierre și Astia de Volsayre la Parisu. Acestu duelū a fostu provocatū de publicarea unei broșuri: *Amazōnele secolului* a dōmnei de Volsayre în care

suntū insultate grozavū dōmnele Louise Michel, Rouzade, Pierre etc.

Biciuitū de femei. — De cātva timpū, d-na Harry Roberts, alū cărei bărbatū era directoru alu biroului postalū din Tampico, în teritorulū Washington, se plāngea amarū vecinelorū sale de relele traclări ce suferea de obicei dela bărbatulu ei. Adeseori ea le arēta chiar urmele recente ale loviturilor pe care le primise: umflături, sgarieturi etc. În sfērșitū vecinele indignate au datū de scire d-lui Roberts, ca să se abție d'aci înainte d'a-și maltrata nevasta, decă nu voia să se espueie pedepsei talionului. Acestu avisu a infuriatū și mai multu pe d. Roberts în contra soției sale, care, după ce îi dādū o bătăia sdravēnă, pentru că se dusesse să se plāngă vecinelorū sale, a făgăduitū că pentru orice vină neînsemnată va primi câte o bătăia. D'ar deunăzi, vr'o dece, două-spre-dece femei din vecinătate, aflāndū cele petrecute, s'au dus de au scosū pe Roberts din biroulū sēu, și după ce-lū legară bine de unu stălpū de lemnū, dezbrăcāndu-lū, ilū bătură cruntū în publicu. Harry, rușinatū că se lāsase a fi biciuitū de femei, a șters'o din partea locului, îndată ce ele binevoiră a-lū deslega.

Fotografași fără scire. — Personalulu Bāncei din Londra s'a înmulțitū cu unu fotografu, a căru misiune va fi de a lua incognito portretulu tuturorū persōnelorū suspecte seu necunoscute, care se presintă la casă. Banca s'a decisū a lua această măsură din cauza crescerei numărului hoților de totu soiulū, cari o exploatează. E cu neputință de a se supune unui interogatorū minuțiosu tōte persōnele, care se presintă. Casarulū plātesce, în generalu după prezentare; de cele mai multe ori, acestu funcionarū nu pōte da informațiuni nici măcar prin semne despre indiviđii cu cari a avutū a face. Fotografulu de curēndū instituitū va lua pe viitorū, după ordinulū secretū alu casarului și fără ca publiculū să scie, portretulu clienților necunoscuți, și operațiunea se va face pe când casarulū va numēra bancnotele seu banii.

BIBLIOGRAFIE.

O rugare cātă d-nii autorū romāni de dincolo și dincolo de Carpați. Spre mai marea noastră bucurie vedemū anunțāndu-se mai pe fiă-care dī produse literare, prin cari literatura noastră își ia unu avētū din dī în dī totu mai puternicū. Multu depinde însă progresulū și înaintarea literaturii noastre dela sprijinulū și îmbrățișarea cu care suntū întâmpinate produsele literare din partea publicului. Pentru aceea imi iau voia întru interesulū atātă a onoratalui publicu cetitorū, câtu și a onoraților domni auctori, a face o modestă observare. Unu inconvenientū destulū de însemnatū este că mai multū domni auctori întrelase de a însemna prețulu opurilorū sale pe păreții acelora. De aci provine, că mai multū doritori de a, avē cutare ori cutare opū nu și-lū procură singurū numai din motivulū că nu se potū orienta în privința prețului. Neplăcerea acestui inconvenientū o simțesce omulū mai vērtoșu atunci când are de a-și procura opuri dela librării cu soliditate dubioșă. O astfelu de librăria avemū de es. chiar și în Făgărașu, care își permite a falsifica chiar și prețulu opurilorū fixatū deja, luāndū unu prețū de două ori așa de mare de cum este prețulu fixatū de autorū. Putemū conchide de aci că prețulu opurilorū, care nu este însemnatū și fixatū de autorū, de sigurū nisce librării de soiulū acestuia ilū ridică de trei și patru ori mai mare de cum s'ar conveni, prin ce o daună forte mare se causează literaturii noastre. Din aceste considerațiuni speremū că nu voiu fi luatū în nume de rău, decă întru interesulū generalū imi permitū a propune și a ruga pe on. domni autori atātū de dincōce câtu și de dincolo de Carpați, ca să binevoiescā a însemna pe păreții opurilorū sale prețulu fixatū alu acelora și încă atātū în *florenți*, ori *cruceri*, câtu și în *lei seu bani*.

Unu vechiu obonētū.

ULTIME SCIRI.

Circulă érăși sgomotulu despre o alianță, de astă dată formală, între Serbia și Grecia, scrie „Romānulu.“ Până în momentele de față însă, credemū că trebuie să dāmū această scire sub tōtă reserva.

—0—

Diarele oficiōse bulgare spunū, că principele Alecsandru alu Bulgariei a primitū dīlele acesteia în audiență solemnă pe agentulu diplomaticu alu Romāniei, și că sēra a fostu conaculū din Sofia, adică la palatū, cum s'ar dīce, unu mare prāndū oficialū la care principele Alecsandru a ridicatū unu toastū pentru M. M. L. L. Regele și Regina Romāniei.

Editorū: Iacobu Mureșianu.

Redactorū responsabilū: Dr. Aurel Mureșianu.

Cursul la bursa de Viena

din 20 Ianuarie st. n. 1886

Table with 2 columns: Item name and price. Includes items like Rentă de aur, Rentă de hârtie, Amortisarea datoriei, etc.

Bursa de București.

Cota oficială dela 4 Ianuarie, st. v. 1886.

Table with 2 columns: Item name and price. Includes items like Renta română, Renta rom. amor, Credit fonc. rural, etc.

Cursul pieței Brașov

din 21 Ianuarie st. n. 1886

Table with 2 columns: Item name and price. Includes items like Bancnote românesce, Argint românesc, Napoleon-d'or, etc.

Numere singuratiche à 5 cr. din „Gazeta Transilvaniei“ se pot cumpăra în tutungeria lui I. GROSS.

Nr. 37. ex 1883 a. f. sc. c. d.

2-3.

Publicațiune de licitațiune.

Poseziunea nemișcătoare ce au în comunitatea Ceanul mare fondurile scolastice centrale din districtul Năsăudului, carea are estensiune de 1035. jughere 538⁰/₁₀₀ și constă din arătură, coșastină și pășune, dimpreună cu edificiile de locuință și economie, ce se află pe ea, cu casa de cărciumă și cu dreptul de cărciumărită se dă în arendă pe deșce ani, începându din 24 Aprilie 1886. cu prețul de strigare de 3000 fl. v. a. și anumit în ziua de 20 Faură 1886 st. n. la 11 ore înainte de amăzi în edificiul administrațiunei fondurilor în Năsăud.

Voitorii de a licita sunt datori a depune vadiul de 10%⁰. Până la începerea licitațiunei se primesc și oferte scripturistice închise făcute după prescripțe și provădute cu vadiul prescriș.

Condițiunile speciale se pot vedé la subscrisul directoré și la antistia comună din Ceanul mare.

Năsăud, 6 Ianuarie 1886.

Ioan Ciocan, m. p. directoré.

Anunțăm ăcelor onorați cetitori, cari vorți binevoi a se abonă la fôia noastră de aici încolo că avem încă în rezervă numeri dela începutul anului 1885, prin urmare potți se aibă colecțiunea întregă.

Administrațiunea „Gaz. Trans.“

Magazinul de haine bărbătesci

Totul felialul de haino bărbătesci elegantu și solidu lucrato conțecționăm în magazinul nostru după comandă și după jurnalele cele mai noue.

Totodată recomandăm marele nostru depositu de stofe indigene și streine

pentru rocuri, pantalonii și gilete cu prețurile cele mai eftine și rugăm onor. publicu a ne onoră cu comande câtu mai numeroșe.

Cu distincă stimu A. Schwarze & Barthl. Ulița Vămei Nr. 11.

Mersul trenurilor

pe linia Predeal-Budapesta și pe linia Teiuș-Arad-Budapesta a calei ferate orientale de stat reg. ung.

Large table with 4 main sections: Predeal-Budapesta, Budapesta-Predeal, Teiuș-Arad-Budapesta, and Budapesta-Arad-Teiuș. Each section contains a grid of train routes, times, and types (omnibus, accelerated, etc.).

Nota: Orele de nopțe sunt cele dintre liniile groșe.

Tipografia ALEXI Brașov.